

عنوان مقاله:

بررسی شاخص سازگاری در برنامه ریزی کاربری زمین شهری به منظور پایداری اقتصادی شهر، مطالعه موردی: منطقه یک شهرداری تهران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 20، شماره 57 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

بابک لطفی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

مکانیابی و ساخت کاربری‌های شهری در اقتصاد شهر و پایداری اقتصادی آن نقش به‌سزایی دارد. امروزه رشد ناموزون کاربری‌ها در بعضی از نواحی شهری موجب ناسازگاری و افزایش هزینه‌های شهری شده است. شاخص‌های سازگاری به‌طور مستقیم و غیرمستقیم در پایداری اقتصاد شهر تاثیر گذارند. هدف این پژوهش تحلیل وضعیت کاربری زمین شهری بر اساس معیار سازگاری به‌منظور دست‌یابی به پایداری اقتصادی در منطقه یک شهرداری تهران است. در این پژوهش شاخص‌های سازگاری کاربری‌ها از جمله فاصله از خط گسل، همجواری کاربری‌ها با کاربری‌های آلوده‌کننده و مزاحم، مکانیابی کاربری‌ها بر اساس شیب زمین است. نوع پژوهش کاربردی و روش آن توصیفی-تحلیلی، با بهره‌گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) و نرم‌افزار (excel) است. داده‌ها و اطلاعات جمع‌آوری شده از منابع کتابخانه‌ای و نقشه‌های رقومی منطقه به‌کمک GIS تحلیل شده است. نتایج مشخص می‌سازد مکان‌گزینی حدود ۴۰ درصد کاربری‌هایی که در محدوده ۷۰۰ متری خط گسل قرار دارند؛ خطرناک می‌باشد، بیش از ۲۰ درصد کاربری‌ها در شیب نامناسب ساخته شده‌اند، همچنین ۳۰ درصد از کاربری‌های منطقه از لحاظ شاخص آلودگی و مزاحمت، وضعیت نامطلوبی دارند، در مجموع، این فرآیند موجب خسارات مالی و جانی متنوعی می‌گردد که ناپایداری اقتصادی منطقه را به‌دنبال خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

کاربری زمین شهری، سازگاری و همجواری کاربری‌ها، پایداری اقتصادی شهر، منطقه یک شهرداری تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313689>

